In the name of many and – משמיה דרבים וקלסוה אלמא הילכתא כוותיה they praised him; indicating that the ruling is according to him

OVERVIEW

The גמרא states that לוי first stated the ruling of גמרא (that גמרא הנאה כשר הנאה כתבו על איסורי הנאה כשר (that רבי (that גמרא הלכה משמיה) in the name of רבי and they did not praise it. Later when he said the same הלכה משמיה, they did praise it; proving that this is indeed the הלכה . There is a dispute between חוספות and חוספות how we derive from this episode that הלכתא כוותיה.

- מדטרח עלה דלקלסוה - מירש בקונטרס מדטרח מדטרח בקונטרס מדטרח בקונטרס מדטרח בקונטרס מדטרח עלה דלקלסוה

רש"י explained since he troubled himself regarding this ruling that they should praise it, by saying it משמיה דרבים; this indicates that the הלכה is according to רבי/לוי

תוספות has a difficulty with "פרש":

ובפרק מי שאחזו (לקמן דף עז,א) לא יתכן לפרש כן³ –

However in פרק מי שאחזו it cannot be explained in this manner -

- הייא דרשה משמיה דרבי וקלסוה משמיה דרבי ולא קלסוה דרבי הייא דרשה משמיה דרבי וקלסוה משמיה דרבי אמר the גמרא states there, רבי went out and explained it in the name of and they praised it; however when he said it over in the name of many, they did not praise it -

אלמא לית הלכתא כוותיה –

It is evident that the הלכה is not like ר' זירא. Here too רבי\ר' זירא troubled himself to say it רבי\ר' זירא in our גמרא (just like משמיה דרבים) and nevertheless the רבי\ר' זירא:

תוספות offers his explanation of both גמרות:

אומר רבינו תם דהכא דייק מדקלסוה כי אמר משמיה דרבים – אומר בינו תם דהכא דייק מדקלסוה כי אמר משמיה דרבים explains that here the גמרא infers from the fact that the people

praised it when לוי said it משמיה דרבים (for that indicates that this is the הלכה) -

ולפיכך נמי לא קלסוה כי אמר משמיה דיחיד מעיקרא –

And therefore for the very same reason they did not praise it originally when

_

 $^{^{1}}$ ד"ה אלמא.

 $^{^2}$ לוי troubled himself to say the הלכה in the name of רבים (even though it was only said by רבי), in order to acquire the approval of the people, that they should accept this ruling. This indicates that לוי was certain that the הלכה is like רבי.

³ See 'Thinking it over'.

⁴ The ruling of יום טוב is that if a man said that this should be your גט if I do not return after יום טוב, we allow him thirty days after יו" if he did not return by the end of thirty days she is divorced (but not if he returned within thirty days).

 \mathbf{said} it משמיה דיחיד for they felt that since this is the הלכה it should not be stated as the opinion of a single individual (but rather as the view of a רבים 5 -

ולקמן איפכא:

And later in פרק מי שאחזו it is the opposite; they praised it when ר' זירא said it דיחיד said it משמיה דיחיד said it דירא משמיה לפכם (because they felt that this is not the הלכה and therefore it should only be said משמיה דיחיד and they did not praise it when it was said משמיה דרבים since it is שלא כהלכתא it should not be said משמיה דרבים.

SUMMARY

According to רש"י we know that לוי maintained that the כרבי is כרבי since he was טרח to say it משמיה דרבים (so they will praise it). According to שמיה עוספות we know that the הלכה is כרבי since the בני הישיבה praised it when it was said יוספות (and vice versa).

THINKING IT OVER

תוספות states that פירש"י is not appropriate for the מי גמרא הוספות מאחזו מי מי מאחזו ומרא הלכה. Seemingly we can apply הלכה as well. Initially ר"ח (who felt that the הלכה is not like said it משמיה דרבי וקלסוה (but he was not satisfied), so he was טרח משמיה דרבים is not ולא קלסוה so it will be הלכה which will impress everyone that the הלכה ווke 7 !רבי

 $^{^{5}}$ A הלכה in the name of a יחיד indicates that others may disagree; thus negating this הלכה.

⁶ See footnote # 3.

 $^{^{7}}$ See an additional explanation in אמ"ה # 165.